

Integrovaný systém

Středa byla pro děti z Mateřské školy Tršice zcela běžným dnem. Při poslechu „uklízecích“ písniček děti společně uklidily hračky a posadily se do kroužku. Sotva jsme se stihli pozdravit a zazpívat si písničku, přiběhla paní školnice a křičela „HOŘÍÍÍÍ“. Na nic jsme nečekali, oblékli jsme si bundičky, paní učitelky vzaly potřebné dokumenty a honem před školku. Po spočítání (byli jsme všichni ☺) už děti nevěřicně hleděly na přijíždějící houkající hasiče. Všichni pozorně sledovali práci hasičů. Jaká to byla pro všechny děti úleva, když za námi přišel velitel hasičů a oznámil dětem, že šlo pouze o cvičnou evakuaci a naše školička ve skutečnosti vůbec nehoří, ani nehořela.

V klidu jsme se tedy mohli navrátit do třídy a o celé situaci si popovídat. Po svačince za dětmi přijeli hasiči z Olomouce. Předvedli dětem, co musí mít každý správný hasič na sobě a jak jednotlivé díly oblečení chrání životy hasičů, a také dětem vysvětlili, že hasiči nehasí jen požáry, ale pomáhají lidem i v mnoha jiných situacích. Samozřejmostí bylo vyzkoušení si helmy a bundy každého správného hasiče. Poslední překvapení na děti čekalo u hasičské zbrojnice v Tršicích - hasičské auto a prohlídka hasičské stanice. Všichni malí zájemci si mohli zkusit sednout do hasičského auta a prozkoumat každý centimetr tohoto obrovského auta. S hasiči jsme se nakonec i vyfotili, řekli jim básničku na rozloučenou a předali namalované obrázky jako poděkování za krásnou prohlídku.

Ve čtvrtek ráno byly hry dětí jasné. Budeme si hrát na hasiče! Postavili jsme hasičskou zbrojnici, „hasili“ jsme hořící domeček, skládali z pet víček hasičské auto. V komunitním kroužku s námi byl i slon Troubelín (maskot školky a věrný kamarád dětí). Jenže byl celý smutný a měl obvázanou pacičku. Když se děti ptaly, co se mu stalo, musel Troubelín s pravdou ven. Včera si hrál na hasiče a popálil se. Aby děti dokázaly pochopit skutečné nebezpečí ohně, v atriu paní učitelka zapálila list papíru a děti pozorovaly, jak rychle hoří. Teplotu ohně si děti samozřejmě nevyzkoušely, ale i tak pochopily, že sirky ani zapalovač do dětských rukou nepatří. A kdo Troubelínovi ošetřil pacičku? Přece paní doktorka.

Dneska do školky přijelo hned několik budoucích doktorek. Byly to studentky Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Děti si s sebou do školky vzaly i svá oblíbená plyšová zvířátka a v okamžiku se proměnily v jejich pečující maminky, které musí navštívit lékaře se svým nemocným plyšovým mazlíčkem. Navštívily paní zubařku, kde se dozvěděly, jak správně pečovat o své zoubky, byly na rentgenu a poznaly, jaké kosti se ukrývají uvnitř našeho těla, měřily zvířátku tlak, teplotu, poslouchaly srdíčko, dívaly se mu do krčku, dávaly mu kapičky a ovoce, seznámily se s našimi vnitřními orgány. Nakonec samozřejmě dostaly recept pro zvířátko, kde byly rady na uzdravení (pusinka, pohlazení, úsměv, ovoce ...). Nakonec se proměnily v chirurgy a pomáhaly paní doktorce při operaci medvídka, kterého bolelo břicho. Děti medvídka injekcí uspaly, pomocí balonku mu pomáhaly dýchat, držely kapačku a po rozstřížení břicha společně s paní doktorkou našly zlobivé slepé střevo. Paní doktorka medvídkovi břicho opět zašila a děti medvídka písničkou opět probudily. Na rozloučenou jsme řekly lékařkám básničku a předaly obrázky na památku.

V pátek k našim hrám na hasiče přibily ještě hry na lékaře. Obvazovali jsme si ruce, nohy, dělali jsme si dlahy z větviček, které jsme si před pár dny nasbírali v lese. V kroužku jsme pomocí básničky zjistili, že nám ještě chybí k záchranářům jedni, a to policisté. Děti se dozvěděly, kdy mohou potřebovat jejich pomoc a učily se jim zatelefonovat. Před svačinkou jsme si ještě zahráli hru na policisty a zloděje, kde samozřejmě policista vždy vyhrál.

Po svačince k nám již přišla vzácná návštěva, policisté. Nepřišli ale jen tak, hledali ztraceného medvídko. Nakonec se nám ho společně podařilo najít. S policisty si děti zopakovali dopravní značky a pravidla silničního provozu pro chodce a cyklisty. Policisté děti seznámili s tím, co každý policista nosí vždy při sobě a jak zasahuje proti zločinu. Nakonec si děti mohly vyzkoušet otisk prstu, který dostaly domů na památku. Od policistů dostaly také krásné malé hračky, které všem udělaly radost a i ty nejbázlivější děti se konečně přestaly bát. Na závěr si děti prohlédly policejní auto, zavolaly si vzájemně vysílačkou a poseděly v autě. Samozřejmě nechybělo společné foto a jak jinak se rozloučit než básničkou a obrázkem na památku.

Mgr. Michaela Šedivá

vedoucí učitelka ZŠ a MŠ Tršice

